

Paragraffer, hvorved Afgiften er bleven differentieret noget efter Forholdenes Natur. Men der er derved i Virkeligheden ikke Tale om nye Principper. Der kan derfor efter min Mening ikke være nogen som helst Grund til den Paastand, at det skulde være uberettiget nu at beskæftige os med denne Lov, fordi der skulde have været for ringe Tid til at sætte sig ind i de forandrede Principper, thi saadanne indeholdes ikke deri. Jeg skal gøre opmærksom paa, at hele Angivelsen af, hvilke Arter af Forestillinger der er Genstand for Beskatning, er uforandret, kun at der er tilkommet det nye Omraade: Koncerter og andre musikalske Præstationer, der ere knyttede til Udøvelse af Bøværternæring, men der er dog meget, der taler for, at man drager dem med ind under Beskatningen, fordi de paa mange Maader konkurrere med de beskattede Foretagender. Jeg skal tillige erindre om, at i den Betænkning, der her blev afgiven, var Flertallet ogsaa inde paa den Tanke, at man muligvis burde drage dette Omraade med ind under Beskatningen. Naar man ikke den Gang stillede noget Ændringsforslag, var det, fordi man i det hele følte sig tilfreds med den Affattelse, som Forslaget havde faaet fra Ministeriets Side. Naar man nu har fundet, at der dog var særlig Grund til at drage dem med ind under Loven, ligger det ganske simpelt i, at man i Landstinget har foretaget Forandringer i Forslaget, hvorved Indtægten af denne Skat er bleven betydelig reduceret. Man har derfor naturligt søgt hen til et andet Omraade, hvor man kunde faa den Indtægt ind igen, som man har givet Afkald paa, og dette er sket ved at tage de musikalske Præstationer, der knytte sig til Bøværternæringen, med.

Jeg skal i denne Forbindelse omtale det Ændringsforslag, der er stillet af 2 ærede Medlemmer, og som gaar ud paa, at der i § 5, 1ste Stykke, tilføjes principalt: „For Bøværtninger, hvor Antallet af Musikere ikke overstiger 3, bortfalder Skatten“; og subsidiært: „For Bøværtninger, hvor Antallet af Musikere ikke overstiger 2, bortfalder Skatten“. Jeg har ikke haft nogen Lejlighed til at raadføre mig med mine Partifæller om, hvorledes vi skulle opfatte dette Ændringsforslag, og jeg maa derfor i denne Sag tale for min egen Regning. Jeg vil tillade mig at anbefale det høje Ting ikke at vedtage dette Ændringsforslag, og min Grund dertil er den, at det øjensynligt vil kunne faa ikke ubetydelig økonomisk Virkning paa hele Lov-

forslaget. Der er et meget stort Antal Bøværtninger, som har to eller tre Musikere, og den økonomiske Følge af, at de blive undtagne Loven, vilde derfor blive ret betydelig. Der foreligger for øvrigt i Sagen ikke noget Materiale til at bedømme, hvor stor den økonomiske Virkning af Forslaget vilde være. Man maa altsaa gaa efter et almindeligt Instinkt med Hensyn til Betydningen og Omfanget deraf, og jeg tror, det vilde have overordentlig stor Betydning, fordi man mange Steder, hvor der nu er flere end tre Musikere, vil kunne reducere Antallet til henholdsvis tre eller to. I et meget stort Antal Tilfælde er der sikkert allerede nu ikke mere end to. Derfor mener jeg, at det vilde være ganske ukorrekt at gaa ind paa et saadant i ellefte Time fremsat Ændringsforslag, og jeg anbefaler det høje Ting at forkaſte det.

Den Differentiering af Afgiften, som der er fremsat Forslag om, kan have sine gode og sine betænkelige Sider. Jeg maa ogsaa her minde om, at det ikke er nogen for Flertallet og derfor heller ikke for dette høje Ting fremmed Tanke at have forskellige Afgiftssatser ved denne Lov. Det er blevet antydet i den Betænkning, som afgaves af Folketingsudvalget den 5. April, at man ogsaa i den Henseende kunde tænke sig det rimeligt at differentiere Satserne noget, og der blev netop paaberaabt det Synspunkt, som er Hovedsynspunktet for hele Lovforslaget, nemlig Forbrugsbeskatningssynspunktet. Naar jeg skal bedømme den Maade, hvorpaa Differentieringen nu er bleven udført, er det, som har min Sympati i denne Forandring, det, som kan forenes med Forbrugsbeskatningssynspunktet, og det kan det, for saa vidt angaar Varieteer og den Slags Etablissementer, Serveringsteatre eller Forestillinger, som foregaa i Forbindelse med Forbrug af Mad og Drikke. Her er det meget fornuftigt, at man er kommen ind paa en højere Beskatning, fordi denne højere Beskatning i Virkeligheden refererer sig til en højere Skatteevne, som har lagt sig for Dagen ved det større Forbrug. Paa dette Punkt er selve det, som er givet ud til Forlystelsen, kun en Del, undertiden en underordnet Del, af det, som i det hele den paagældende har udgivet, og som er Udtryk for hans Skatteevne. Det kan derfor være meget rimeligt at forhøje Afgiften her.

I andre Henseender kan Differentieringen have sine Betænkeligheder, men der knytter den sig til Dels til det, at man er